

- Замълчане и -чене, sn.** la réticence; **| Jur.** le retentum.
Замълчанъ, adj. tacite; -но, -ment.
Замогнувамъ, va. restaurer; **| -са, vr.** se restaurer.
Заможенъ, adj. puissant, fort, compétent; 1. *Jur.* habile à; 2. (за плащане), *Com.* solvable; 3. правя —, *va. Jur.* habiliter.
Заможность, sf. les moyens *m.*; **| Jur.** l'habilité; **| (за плащане)**, la solvabilité.
Заморителенъ, adj. fig. assourdissant.
Заморявамъ, va. essouffler.
Заморяване (на конь), sn. la fortriture.
Замотавамъ, va. embrouiller, impliquer; 1. (пакъ въ), rengager; 2. *fig.* embourber dans; 3. -са, *vr.* s'empaqueter; 4. *fig.* s'embourber dans; 5. (въ игра), s'enfiler; (въ нѣшо); *fig.* s'enchevêtrer dans.
Замотаване, sn. l'imbroglio *m.*; *fig.* le noeud.
Замотанъ, adj. empêtré.
Замръзливъ, adj. Phys. congélabile.
Замръзование и -зване, sn. la congélation; *точка* —, terme de la congélation, la glace; *| (у термометра)*, le zéro.
Замръзнувамъ, vn. geler, glacier et se glacer, se figer; *| замръзнува, v. imp.* il se gèle, il prend; *| пакъ (за рѣка), v. imp.* elle prend.
Замръзувамъ, va. congeler, geler, glacer.
Замръкнувамъ (въ пѫти), vn. s'auuiter.
Замша (видъ рогач), sf. quadr. le daim; -шень, de daim; 1. кожа отъ —, peau de chamois; 2. вадя или щавя кожи отъ —, *vv.* chamoiser; 3. остьргване на кожи отъ —, *va.* l'effleurement *m.*; 4. остьргвамъ кожи отъ —, *va.* effleurer.
Замшарь, sm. un chamoiseur.
Замшена печарница или стока, sf. la chamoiserie.
Замыслевамса, vr. rêver, rentre en soi-même; *| (за), fig. fam.* rêvasser à.
Замыслене, sn. l'atrabilie *f.* *| fig.* noir.
Замысленъ, adj. rêveur, atrabilaire, bourru; **Замысленость, sf.** la rêverie, la pensivité.
Замысливъ, adj. spirituel.
Замѣрвамъ, va. mirer; *| (съ око)*, guigner: *| (нѣкого)*, *fig.* coucher en joue.
Замѣрване, sn. le pointage et pointement.
Замѣри! adv. Milit. en joue.
Замѣръ, sm. Artill. coin de mire *f.*
Замѣглываса, v. imp. brouillasser (il-assee).
Замѣтване, sn. le germe.
Замѣжувамса (напусто), vr. chercher midi à quatorze heures.
Занапрѣдъ, adv. dorénavant.
Заналяемъ и -носимъ, va. rapporter, emporter, emmener, entraîner avec soi, charrier, divertir, détourner; 1. (на горѣ), monter; 2. (назадъ), reporter, remporter; 3. (пары), verser.
Занасиане, sn. le détournement, divertissement *m.*; *| пары (на хазна),* le versement.
Занданъ, sm. t. la cul-de-basse-fosse (*voyez Тѣмница*).
Занаятникъ, sm. fig. un artisan. [salon.
Занятско и Кунописно изложене, sn. le занятие, *t.* le metier, l'art *m.*, industrie, profession, vacation *f.*; *| fig.* le négocie; *| оставямъ си -ть, va. fam.* jeter le froc aux orties *f.* [aiguille].
Занизацо, adv. fig. sur la pointe d'une
Заоблачеваса (небето), v. tmp. il brouille, il se barbouille, il se charge de; *| (пакъ),* il se couvre.
Заоблаченъ (съ малки облачета), adj. pommeled; *| заоблачеваса съ — (небето), v. imp.* il se pommele.
Западамъ, vn. retomber.
Заизавамъ, va. garantir de, garder, par-
donner; *| -са, vr.* se garantir, se garder, prendre garde, se donner de garde, se garer de, parer et se parer.
Заизалена главия, sf. l'allume *m.*
— стрѣла (у в. в.), sf. la falarique.
Заизалене, sn. l'inflammation *f.*
Заизаленъ, adj. ardent, flambant.
Заизалителенъ (за стъкло), adj. Opt. ar-
dent; *| fig.* électrique. [mique *f.*
Заизалителна клѣчица, sf. allumette chи-
— линія, *sf. Phys.* la caustique.
Заизалително стъкло, sn. Opt. miroir ardent *m.*
Заизалненъ, adj. inflammable.
Заизалникъ, sm. fig. le brûlot.
Заизалностъ, sf. l'inflammabilité *f.*
Заизалъ (у конь), sm. Vétér. le gras-fondue et fondure *f.*
Заизалямъ, va. allumer, incendier, enflammer, brûler; 1. (пакъ), rallumer; 2. *fig.* embraser de, électriser; 3. -са, *vr.* s'allumer, s'enflammer, s'embrasier; 4. (изново), renflammer; 5. запался (за огњъ), *v. imp.* il prend.
Заизаревамъ, va. échauder; *| (буре), abreuver.*
Заизасанъ, adj. Blas. bandé.
Заизетая, sf. la virgule; *| точка съ —, point et virgule, m.*; *| (двоечочие), Typ.* le comma (, :). [recacheter.
Заизечѣтвамъ, va. cacheter, sceller; *| (изново),* запечѣтване, *sn.* la sigillation.
Заизивамса, vr. fiancer (*voyez Годявамса*).
Заизиване, sn. les accordailles *f.*
Заизиллявамся, vr. prendre la fuite.
Заизинамса, vr. hésiter, bégayer.
Заизинане и -пинване, sm. l'hésitation; *| неправильно поставямъ знакъ —, va.* mé-
ronuer.
Заизирамъ, va. fermer, arrêter, cesser, serrer, reclure, rompre, faire une station, stationner; 1. *Jur.* apprehender au corps; 2. *fig.* engager; 3. (съ заключалка), barrer;